

**VICTORIA PERDIKOULIS**

**ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΗ**

**KRIPTON**

**KRYPTON**

**Poezii 2020-2022**  
**Ποήματα γραμμένα από 2020--2022**

**Hellas**

**Drepturi spirituale rezervate**

**Το ποιητικό αυτό έργο έχει κατοχυρωμένα πνευματικά δικαιώματα και υπογράφεται από την δημιουργό**

**Βικτώρια Μ. Περδικούλη (T.Y.)**

**Victoria M. Perdikoulis**

Larissa Hellas

2022

\* Toate poemele sunt neintitulate

Άπαντα τα ποιήματα είναι άτιτλα

1.

**Îngeri nu mai au aripi!  
Peseme,nici nu au avut...  
doar îi simți,într-o iubire..  
când la gură..  
când la gât..  
când**

**rândicându-te..  
ingenucheat de nețrăire!!**

**Îngerii, ei doar plutesc.  
Nu te aud,  
Tu, nici nu-i vezi..  
Dar, vor veni, atunci  
când trebuie să vină!..**

-----

23/01/2021



2.

**In nopțile, demulte..  
când visele încă  
strigau, sugrumate..  
veneai, în tăcere  
mi-erai, jumătate..  
o parte din inima ta  
un petic din sufletul meu  
într-o mare, imensă  
ca cerul!!.**

-----  
**18/01/21**



3.

**Mai ninge -ne Tu, Doamne,  
cu iubire,  
înghesuiți, așa cum suntem,  
în tăceri..**

**Mai bine, lasă-ne uitați  
în astă lume,  
fără nevoi și fără  
de plăceri..**

**Și ninge ,Doamne,  
doar, Tu, ninge,  
inundă -ne cu Harul Tău!!..**

-----

**12/01/21**



4.

Dorul, nu vine..  
el doar se așterne!..  
incet și tacut,  
peste simțuri..  
Și iubind cu gura..  
Și sorbind cu ochii..  
Doar mâinile-n-neatins  
vor tremura-n durerea lor.

Dor..  
Tu esti..  
Și sunt..  
Doar mă mai sprijin  
pe o stâncă..  
Și marea e chiar  
tulbure,ca mine..  
Și ne străpunge  
cu ocrui..în tăcere  
mult,cea parșivă,  
lună...

-----

5/1/2021



5.

**Clipele noastre  
prinse-n mănunchi  
luminițe , din astre  
dintr-o iarnă-n genunchi...**

-----  
**1/1/2021**



6.

În urmă ta,  
în gândul meu  
rămân doar stihuri  
o splendoare..  
Sau crezi că  
viața-i o poezioara  
apatică,cu gust amar..  
Și versul, a ajuns săracu  
cumva, la cursul valutar..  
Nu este ea, femeia,poezie?  
chiar cea ce-și etalează  
sânii goi?..  
Străvechi poem  
atât de adorat?  
Și,întinat de - a lungul  
erei noastre?  
În toate stă ascuns  
frumosul..  
Și cum a scris poetul  
ce mă- ndeamă  
să, “te sărut cu ochii”.  
Este chiar Divinul!!  
și plâng..  
și mor incet, in gând..

-----

26/12/2020



26/2/20



7.

**Doar pasu-i  
nesigur  
și cam ostenit..  
Mai caut  
în timp, înăuntru..  
tăcerea,  
ce-mi mântuie  
și gândul  
și cordul înfrânt,,  
în ceasul de rugă,  
în ziua cea nouă  
când cirul din lume  
nu s-a sfârșit..  
Atunci..  
mai mult doare  
secundă din mine..  
Atunci..  
când departe  
de toți și de toate  
în neguri de vreme  
când ei, cu ale lor,  
în somnul, nesomn..  
Adie prin simțuri  
Divinul din tine..  
Rămâi!!, în clipa  
luminii plăpânde  
în umbra copacilor  
veșnic sfioși!..**

-----

26/12/2020

8.

**Mai știi  
cum arată amurgul  
în păr despletit,  
agale curgând?**

**Mai simți  
cum tremură necuvântul  
încuiat în tăceri  
fremătânt?**

**Mai doare, de dor  
petale din flori  
trupuri fierbinți  
amor timpuriu?**

**Mai știi? Mai simți?  
Mai uiți? Mai dor?.**

**Și ninge peste noi  
grăbit, să treacă timpul,  
pleoapa tresare  
gânduri o mie,  
într-u a fi pură iubire  
sfânt și desculț  
în veșnicie..**

-----

20/12/2020

9.

**Ca un pribeag  
pe drumuri neștiute,  
mai simți pământul  
adormit  
sub pașii tăi  
pierduți  
din toamnă?.  
Și gură insetată  
de cuvinte?  
Fără de grai  
fără de gând  
fără de tine?  
Se aude-n crâng, cel  
dezbrăcat de frunze  
suspîn de inimă  
tihnită.  
În liniștea cea mută  
a veșnicii așteptări,  
a clipei de- nceput  
de viață nouă,  
când crapă-n fericire  
țărâna odihnită..**

13/12/2020





10.

**Și plouă iar  
peste amintirea  
noastră..  
Ca mii de ochi  
ce-și plâng durerea..  
Mai este timp  
in iarna dintre  
lumi,  
a înflori un zâmbet  
în buze pârguite?.  
Mai este vremea  
inimii s- aleagă,  
pasăre sau spin?..  
mai este, ceas  
iubire în iubire  
a trăi?..  
Și îngerii repuși  
în drepturi  
ce -au pierdut cândva?  
Mai ește..Ești?..  
E binefacere in Tot!!.**

-----

6/12/20

11.

Sălbatică ființă  
in toamnă cea târzie,  
blândă,  
dintre țărături..  
Sărutu-ți ochii  
în rasăritul galben crud  
de după...noi..  
S-a așternut tăcerea lină  
intre inimi  
și grea este  
manteaua,  
pe umerii firavi..  
Ne- îngenunche  
uneori, absență  
și suntem doar  
trăire in cuvânt..

26/11/2020



**12.**

**S-au scris despre ochii  
atâtea poeme,  
s-a spus despre sorți  
mii de blesteme..  
Departele ni l-am adus  
aproape..  
Iubire sorbim din buze  
în noapte  
vorbim în tăceri  
și râdem în șoapte..  
Și cât de aproape  
te simt suflet blând  
și bine îmi pare  
în sân să te ascunt..  
Să-și ia iubirea  
bucuria din noi..  
În poiană luminii  
cu zumzete și fluturi  
din privirea-ți durerea  
pe mine s-o scuturi..  
În clipa din început  
să mai dăm...o fugă  
în dragostea pură  
ce frică-o alungă!!!...**

**14/11/20**

13.

Acele dimineți  
de gust..de tine  
uitate într-un colț  
din vară cea trecută..  
revin pe înserat  
in gânduri taciturne  
cu iz dulceag de busuioc  
târziu...

Acele dimineți,  
când dimpreună  
cu astrul veșnic  
ne petreceam trăirea ...  
Acele dimineți.. înmiresmate  
chiar s-au retras  
în lumea fără, de(z)iluzii  
din cercul lor, din infinit  
și au tăcut!!  
E toamnă in inimă  
și in sarcă..  
E reculegere în toate  
și in tot!..

-----

12/11/20

14.

S-au asternut  
tăcerile -ntre noi,  
priviri pierdute aieva  
nici nu știi..  
Și pașii tăi  
acoperiți de frunze  
se mai aud  
dincolo de gând...  
Ce tristă toamnă  
in felul ei  
de a fi  
ca o mireasă plânsă  
ferice în iubire!!  
Chiar totul  
se petrece în tăcere!!.  
La început, cam pudică  
ca o fecioară..  
în așteptare ești,  
măi fată primăvară...

-----

8/1/20







15.

**Eu  
m-am ascuns  
la tine-n suflet..  
Sub voalul  
din steluțe străvezi,  
acolo sunt..  
când te încercă dorul..  
Tu,  
te rasfeți  
și te alinți  
cutureierând  
prin fiece ungher,  
din Existența mea...**

4/11/2020

16.

Noi am gustat  
izvorul nemuririi,  
venirea ta, plecarea ta..  
Tu ai mai fost  
cândva pe aici!  
Mireasmă trandafirului  
sălbatic,  
adulmecând în urma  
pașilor tăcuți,  
Memoria,  
din strop de apă vie  
chiar toate spun:  
cândva,, Tu ai mai  
fost pe aici!,,  
Nimic nu s-a pierdut  
în timpul mort!  
Și mai cu seamă ea, iubirea!  
Ce e din Har  
ne este hărăzit!..

-----

01/11/20



17.

**Și tot mai vrea a fi  
hrănit ego-ul..  
Nici timp nu este  
s-a scurtat de mult.  
Mai, doare azi,  
pe cineva, frumosul?  
Mai simți în  
nesimțiri, tăcerea?  
Pe drumul înfrunzit  
de toamnă tristă  
și pasul ți-este rătăcit  
intr-o visare..  
Și totuși doare,  
preafrumosul  
din, incolțitul vers  
dintr-o secundă  
...nefecundă!!.....**

19/2/2020

18.

**A ridicat valul  
marea,speriată  
de strigatul erotic  
al pescăruşului..  
Şi el, strălucitor  
pe timp cam mohorât  
ascuns după un nor  
la ea,trăgea cu ochiul.  
Şi cât se mai iubesc  
aceştia doi..  
Marea şi Soarele!!...**

-----

10/1/2020

**...Si dacă-n colțul ochiului  
apare o lacrimă  
I-auzul unui vers frumos  
fii fericit!!  
Că nu te-a împânzit  
bădărănia!.,  
Căci cea materie din om  
mai scoate, la iveală  
Neanderthalul..  
Voi n-ați aflat că  
freziile-s ...femei??.  
Si atingându-le cu jind  
si necioplit..  
ele se rup și mor,  
dar unde-i Dumnezeu  
și frumusetate este!!.  
Și versul, tot iluzie și el.  
Dar vers..  
Și chiar de nu-ți ține  
de foame sau de sete  
va dăinui in veci  
bătrânul stih!..**

-----

1/10/2020

**\* Iubiti-vă, că restul e tristețe,  
ori mai bine, închei cu versul  
lui Adr. Păunescu..  
” ..dar orișicât sa știți  
că v-am iubit..!”**



20.

**Psihi mou**

**Ψυχή μου**

**Tu, vezi în mine  
doar tristețea??  
Si dacă ..da..  
îți sunt, oglindă.  
Dar..fericirea ascunsă  
in lacrimă sub pleoapă  
auzi ceva, sau chiar tu  
simți?  
Apari, dispari,  
rămâne-n urma ta, mireasmă...**

-----  
26/09/2020

21.

**Și -mi vine să iubesc  
și această.. ploaie  
când simt că satură  
întreg pamântul..**

**Ce-a mai răbdat  
și rodul din livadă  
nemângâiat și însetat  
de dulcea,bună, apa ta..**

**Ca o fetiță, chiar desculță  
în lacrimile tale străvezii  
într-una m-aș scărda  
unii să zică că-s nebună...**

**Curgându-mi pe la tâmple  
picul rece, off, Doamne,  
ce mult mi-ai lipsit  
tu,ploaia mea!!**

18/09/20

Chiar și-n absența ta  
frunzele pică..  
nici dorul nu mai știe  
ce-i cu el.  
Dar ce se aude-n miez  
de noapte,sugrumat,  
un glas mai trist  
decât vioară-a doua??.  
Și totuși noi murim  
in fiecare zi,,  
și fiecare clipă este-o  
durere surdă.  
Să vrei sa uzi, buzele dulci  
nectar de flori,,  
în dimineața crudă,,  
ce poate fi mai pur,  
decât iubirea?  
dincolo de ,legile lumești?  
in toată gălăgia  
din, cuprins,,  
n-am apucat adio,  
să îți spun,,  
că ești ,IUBIREA,dintr-un  
Univers,,  
fară sa știi, iubindu-te..  
am să mă...sting!..





23.

**Râuri ce curg  
de o veșnicie...  
Și poartă-n lacrima  
prea plină  
un dram de “eu”  
un dram de “tine”  
loviți de stânci  
de valul tumultos,  
pe calea revărsării  
spre marea...din iubire.  
De -o vesnicie curge...  
El,valul cel etern..**

---

**2/9/2020**

24.

**Chiar azi de-ar fi  
ultima zi  
când stropi din mare  
buzele ne-nghețã,  
cuvinte trubadure  
ce pier târziu în noapte,  
izvor, din ochii,  
de lacrimă secat  
nu dispera, tu, suflet..**

**Rămâne doar iubirea,  
în inima prea mare,  
iubirea blândă, pură  
de la- nceput de timp..**

-----  
**16/08/20**

**25.**

**Ca-ntr-o oglindă  
m-am văzut în tine,  
si parcă,aripile-mi plăpânde  
în contra vântului zburând.  
Mi-au fost...frânte..  
Sărut furat  
în toi de noapte cruntă.  
Si dor,durere,**

**cândva, undeva...  
Si parcă te știam  
de-o vesnicie...  
Ca două râuri...  
Ce prin piatră curg  
de la început  
si pe vecie..**

**10/08/2020**



**Și voi veni  
că-mi este dor,  
deloc anevoios  
drumul spre tine,  
să mă predau  
tăcută-n valul tău  
cât trece ceasul, în neștire..  
Și să uităm de noi  
sub clar de mută lună  
în blândă și gingașa feerie  
să curgem împreună..**

-----

**7/8/2020**

**Pleca-voi  
În lume  
Pe drum neumblat..  
Nimic,n-am a spune,  
Nimic n-ai să ceri..  
Rămâne-ți..in bine  
Vorbim..în tăceri..**

**3/8/2020**



**Și bine c-am cules din floare  
atâta verde si atâta rouă,  
la rană sa-mi aștern tinctură  
din proaspăt, sângerândă gură..**

**Din când in când, sigur mai vrei,  
și poți a-mi tulbura tăcerea,  
pedeapsă-mi sunt, privind, ochi tăi  
din toate ce a rămas?..dorul si,  
vrerea!..**

-----  
**27/7/2020**





29.

**Ce -mi sunt și, mie, uneori!  
Morgana...despletită, în neștire  
Juma' de secol,tot cu capu'n nori'..  
De ce -aș mai crede ,Doamne,  
în iubire?**

-----

**Si totuși cred! Și simt! Și sunt!  
O astfel de nebună, mai există oare?  
Tu-mi dăruiești, pe tine,  
in tumult..  
Și lacrimă-mi trimiți și dor,  
din depărtare..**

-----

22/7/20



**30.**

**Și dacă îmi smulgi  
rădăcinile  
tot mă voi prinde  
de-o pană din aripă ta..  
Și am să mă-nalț  
până la umerii-ți goi  
până la ochi saturați  
cu pizmă,de durere..  
Cu doar un strop  
din seva ta, chiar mă ridic  
am să renasc!.  
Și de nu sunt  
în stadiul de “cenușă”,  
ca o altă “phoenix”.parcă  
tot  
m-aș întrupa!!!.**

-----  
**15/07/2020**

**31.**

**Cu flori în păr  
Și fluturi în piept  
Priviri, nevăzute  
Neatinse, atingeri  
Săruturi furate  
În zbor, prin văzduh  
De dincolo de munte..  
Mai sus de Olymp  
Ce doare mai tare  
La răscruce de timp?.**

-----  
**24/06/2020**



32.

**Și câtă sete , să îmi fie?**

**Să beau din tine,**

**o vesnicie...**

20/7/20



33.

**Și, ce spuneai aseară  
Tu, neliniștită mare  
Dându-mi târcoale  
În cartea cu amintiri??**

**Mai vino să te ud  
Până la gleznă,  
Până la genunchi,  
Că n-ai mai fost de “ ieri”  
Și-am să-ți răspund  
De ce, și cum mai este treaba...**

**Și cum te-ai “procopsit”,  
Cu fluturi... în stomac!..**

-----

**14/06/2020**



**34.**

**De atâta drag  
Din prea, plină iubire  
Și lacrimile, înfloresc  
În ochii de smarald.  
Și tot mai cere  
“inimă” săraca  
Să meargă...în lumină  
la scădat!!  
De vei veni când noaptea  
Din stele se ..înfruptă  
  
Pe drum, din partea mea  
Veșnicii salcâmi salută!!..**

-----

**08/06/2020**



35.

**Adâncuri pătrunse de lumină,  
Nici pescărusii nu mai țipă,  
Și liniștea,ah,și tăcerea  
Nimic, și nimeni  
Nu înșană!.  
Din când in când  
un iz sărat vântul aduce..  
Pace, cât simți..cu ochii..  
De - atâta bucurie  
Și sufletul e..mut!!.**

-----  
6/6/2020



**36.**

**Căutând în amintiri  
în foșnetul copacilor  
te regăsesc, acoperit de frunze..**



**Mâini tremurânde  
atingându-ți pleoapa..  
Și ochii, ah ,ochii  
neștiuți d-atâta timp  
ca două candelă aprinse..  
Atingeri sfioase și plâpânde  
și maron-verdele din jur  
ce ne-npresoară,  
am și uitat, era și vremea,  
ce ne separă!  
Un suflet și o inimă  
o spaimă și un gând  
într-unul!.  
Și nici nu există durere  
mai tare, mai deasă  
ca dorul!.**

-----

**10/5/2020**





37.

**Mi-e dor să te aud  
râzând,  
să-ți  
simt tăcerea  
apăsându-mi gândul..  
Căci toate-n mine  
se-nvârtesc  
și-n minte parcă-mi  
suflă vântul...**

-----

**Sept. 1997 Bucuresti**



**38.**

**Miroase a dragoste,  
miroase a primăvară  
și ochiul a furat  
culorile din pom..  
A înflorit și dafinul  
la poartă  
și busuiocul a răsărit  
lângă tulpina lui..  
Miroase a dragoste,  
miroase crud, a viață!!!..**

**(Dafin)**

---

**27/4/20**

**39.**

**Într-un decembrie  
atât de trist și fals  
mi-ai condamnat auzul  
la ” tăcere”..  
Și-n colț de suflet blând,  
într-o eternitate,  
te-am ferecat iubire  
să îmi fii!!.  
N-ai cum să știi  
povara ne iubirii..  
N-ai cum să simți  
călcâiele durând..  
În primăvara  
ce va să fie  
am să împart cu tine  
„chiar pe drept,,  
mireasmă din livadă  
înflorită  
într-o culoare  
și un gust dumnezeiesc  
din mugur fraged  
spart de viață..  
de vrei să fie  
de cais sau de cireș!..  
Aici am să rămân pe veci  
și n-am putere  
nici un adio să îți spun..  
când inimă..voi vrea  
să-mi sprijin  
pe pieptul tău ” de abur”  
că un nor..  
Doar tu, iubire,,veșnic,,  
să existi..  
Doar eu „etern,, iluzie  
să -ți fiu...**

**18 Febr. 2021**

40.

Sărută-mi nelinistea  
în noapte, în zi,  
să- mi treacă de tine  
să-ncerc să mai fiu..  
Și cine mai vede  
în ceața-așternută?  
De-i întuneric  
și vorba e mută!  
Mai tacă-ți durerea  
mai stai, să te știu..  
Există-mi acolo  
în timp infinit!  
Șoapte n-aud,  
nici ochii, nu văd  
doar gândul ne-aduce  
un pas mai aproape,  
dincolo de munți,  
de imensele ape...

-----

28/2/2021



**41.**

**Și nu da vina  
pe acele astre  
pentru “neșansă”  
pentru ” nenoroc”..  
Nu-ți face din dorințe, rugă!!  
Și nu gândi  
ce -ai vrea mai mult..  
Din stropul  
cel divin, născut  
sentința ai primit  
A Fi!!. Egal iubire..**

---

**11/3/2021  
Larissa Hellas**

**42.**

Și iată, parca-i  
vremea de-un apus  
când pleoapa doarme  
plictisită..

Doar crezi că totul  
e pierdut  
în lumea, așa hilară  
prefacută

..

cu un trecut pervers  
la îndoiala pus..

Hai, lasă-te, ieșit  
din mintea...tâmpă..

Și vezi ciresul  
cum înfloare..

și câtă îndrăzneală  
în splendoarea sa..

și câtă frumusețe  
în mugur alb

”pleznit” într-un etern..

Să-mi iau aminte  
că ”a muri”

binecuvântul este..

în toată cea trăire  
de dincolo de noi..

cu vremea noastră  
să-n-înflorim

ca toți cireșii lumii  
din viață, fără gust..  
aici, în timpul nostru  
în clipă cea dântăi..

Fie-vă viața în iubire.

-----

Larissa, 15/3/21





43.

Te iubeam, mai de mult  
din altă viață..  
când zeii umblau desculți  
prin anotimpul fără iarbă..  
când dorul mirosea  
a flori  
mireasmă de.. regină nopții..  
Te iubeam, de atunci  
când Soarele și Gea  
îndrăgostiți au născut  
grâul..  
Te iubeam de pe vremea  
când îngerii oboseau  
îngenucheați în colb  
și vrând a zbura  
și-au crescut aripi..  
Te iubeam, și nu știam..  
mai-nainte de toți vecii..

-----  
25 Martie 2021  
Hellas

44.

Cuvintele mor  
inocente..  
arzând pe buze  
incerte..  
dorul.. martir  
un..hoț  
și-un intrus!..  
Din suflet  
în cord,  
din crini  
un pod..  
Tacerea!..  
Dor florile  
în taina lor,  
când îți alintă  
tâmpla?  
Și unde-s flori  
și fluturi sunt..  
Și-un gust de..  
veșnicie!..

---

30/3/2021  
Larissa

Au rătăcit  
cărarea  
pământeni,  
și-au cam vândut  
și..raiul  
pe arginți,  
înflăcărați, se tânguiesc  
pe drumuri..  
Tu, Doamne,  
cât ai da,  
sunt tot nemulțumiți..  
Lăsați-vă.  
și, fie-vă,  
cum si eu aş vrea  
să fiu  
în "Mai"  
să-mi fac cireșele  
cercei,  
din lacrimi  
de un dor cărunt,  
un colier  
să îmi atâr  
la gât..  
Și semnul crucii  
să il fac  
cu trupul meu  
în lan de buruieni  
și maci,  
să plouă peste mine  
păpădie,  
și să mă soarbă  
cel pământ  
arid..  
privirea să-mi cufund  
în cea iubire..  
Să fac  
ce n-a făcut  
nici "Ana",  
să scot  
din temelie  
acel "zid"..

-----  
31/03/2021

Ελλάς

**46.**

**Rază pătrunde**

prin frunzele  
crude..  
în ochiul  
cel stins,  
de un verde  
aprins..  
Toate-s tăcute  
și-intr-un cais  
doar rozul  
respiră..  
și iarbă,  
în rouri  
de dragoste fiori  
ea se înalță  
cât îi puterea.  
E zarva cam mare  
și e de  
treabă..

Viață renaște,  
iar început..  
Și m-am  
trezit  
intr-un sfarsit  
într-o neștire  
unde-mi e partea  
de „nemurire?”.  
Gândul imi pierd  
teamă,  
mă lasă,  
singură chiar  
mă-ntorc  
” acasă”!..

-----  
9/4/2021  
Larisa-Hellas

cer și pământ  
un grăunte,  
între mine  
și Tine  
o punte,  
și la mijloc  
o inimă  
sfioasă  
că frunză..  
și talpă  
mai doare,  
călcâiul  
îmi strigă,  
nici că privesc..  
Of!..

Doamne ajuta!  
Sărut , din Nichita  
cumva  
să strivesc!  
Și plouă  
infinitul  
stropul de viață,  
grauntele  
pământ  
este acum..  
Spicul, el, ceva-ul,  
timid  
se-naltă  
de-un verde  
cam greu,  
c-așa-i în lege,  
aici  
acum  
și mereu.  
“ceva între  
rugătiune  
și blestem”  
(Adrian Paunescu)

” În primăvară vesnică  
vă chem..” (V.P.)  
13/04/21

în décor,  
un nimic.  
Mi-am luat  
partea mea  
dintr-un  
petic de cer.  
Un nor  
un dor,  
din înfinit.  
Să îmi fie  
gândul,  
negând,  
în iubire  
o viață  
un rai  
pe pământ..  
Și din flori  
așternut,  
cel miros  
dintr-un lut  
să nu uit!  
Noi,  
am mai fost  
albastre secunde,  
nude  
din praful  
de stele  
fărâ mă..  
Noi,  
în vise deșarte  
în basme  
trecute  
mai spunem  
în glumă,  
țărână!  
Pe cerul  
etern  
luminițe,  
dar ele  
obosite  
mai și cad,  
în nemurire  
pe drum  
neumblat,  
nesfârșit în iubire..---

18/4/21

**Tu suferi  
și mintea-ți  
zburdă  
pe “coclauri”  
și de-ai  
“muri”  
în fiecare clipă,  
ferice ai fi  
ca un copil..  
Dar tu  
ești “mare”  
și “cunoști”  
și “știi”  
și vrei “iubire”  
și ți-e frică,  
e “doamnă” ea,  
ego-ului  
bastard...  
Iubirea  
nu se strigă,  
“nu se are”,  
  
iubirea ESTE.  
Dar!  
Atat!.  
-----**

**30/04/2021**





**Mai târziu  
sau chiar devreme  
înțelegi,  
este doar  
vrere..  
“vorbe -n aer”  
cum se zice  
stih “sărac”  
nu se mai  
“vinde”.  
Da’ ce-i,  
dragoste pe bani?  
Tu să cumperi  
ca să ai?  
Dar ce ești,  
când te-ai  
simțit?  
N-ai știut,  
nu ți s-a spus.  
Ce-i în  
totul dintr-un tot?  
E iubire!  
Bate-n poartă!  
Și,să fim  
cum ne-a fost scris,  
ca un “vers”  
din “limbă moartă”!  
(Nihil sine Deo)..**

-----

**16 Mai 2021  
Remember**

**Se lasă seara între lumini și frunze  
O dulce îmbătare cu-a florilor culoare,  
Se naște câte-un zâmbet trist pe buze  
Simte existență bucurie, că o boare..**

**Sunt ochii tăi,sclipirile din noapte  
Mireasmă-n irisul plăpând,  
Se-alintă inimă-n tăcere și în.. soapte  
E liniște în tot, la fel și-n gând..**

-----

**18 Mai 2021**



**Mai întâi  
a fost  
cuvântul,  
în iubire  
zămislit!  
Dor  
din dor,  
ce te mai doare!  
Și el  
gândul,  
umilit.  
Că doar  
vrea,  
nimic  
nu are,  
cu puterea-ți  
se hrănește  
și uneltește,  
măsluiește..  
Mai știi tu,  
ultima  
oară  
când  
la soare  
ai privit?  
Lasă-ți  
visele  
deoparte..  
Și în ochii  
doi sori  
mai mici,  
prinde-o rază  
fă- o oază  
în deșertul  
pustiit,  
piară  
setea-n apă vie,fie!  
Și mulți  
fluturi,  
feerie  
în multimea lor,  
pierduți..**

**30 Mai 2021**

**53.**

**Între**

inimă  
și minte  
e un drum  
cu dus  
și-intors,  
pe-aici,  
el,  
veacu'- și  
face,  
câte-un  
gând îngust  
și prost..  
Și te leagă,  
te dezleagă  
se preface  
și nu face!  
Te îmbată  
cu vre-o  
soaptă,  
și-ți mai  
joacă  
câte-o festă,  
te aruncă  
în arenă  
cu ce pathos,  
ce plăcere,  
te cufundă  
în durere..  
Și acum  
pe-acest  
drumeag,  
cine șade  
într-un colț  
fără hrană,  
fără apă,  
fără parcă,  
niciun rost?  
Cine alta  
decât ea?

Iunie 2021

Să ai grijă de tine,  
sărut ochii!  
Căci tu mă vezi cu ei  
așa cum vreau să fiu,  
în calde mâini  
firavă păpădie..  
Și nu mi-e frică  
de nimic,  
de vânt, și nici de ploi..  
în lumea asta obosită  
sau absentă,

într-un vârtej,  
ce- a fost să fie,  
ne-am regâsit, tăcut  
pe..noi!!.

20 Iunie 2021  
Larissa



55.

N-ai să înțelegi

vreodată  
ce-i iubirea,  
când gândul  
vai, și of,  
și ce păcat..  
E o stare  
de.. nestare  
când simți  
pământul  
dar nu-l calci,  
când ars  
de soare  
nu te doare  
când râzi  
„ca prostu”  
din nimic..  
Privește  
un copac,  
ce vezi?.  
E! s-a lăsat  
în seva Lui  
divină,  
un sâmbure  
puțină humă  
și nu-i e teamă  
știe,  
că-i moare  
trunchiul  
într-o zi  
nu „suferă”  
că minte n-are  
ci doar trăiește  
cum i-e scris..  
Cam asta  
e iubirea..  
fără frici..

---

29 Iunie 2021  
Larisa

56.

Și un colț  
de stâncă  
mi-am ales

să-mi umple  
golul  
cu eternitate..  
și valul  
cald,  
din marea mare  
să-mi șteargă  
urma  
din nisip..  
Să-mi fie  
dorul, adiere  
adusă  
de un  
vânt,  
din tine nevăzut,  
și să uităm  
de noi  
cu un sărut  
eu, ochi tăi,  
lumina,  
tu, umăr gol  
de briza mării,  
mântuit...

8/7/2021  
Larisa-Hellas

57.

Cuvintele  
se nasc  
și mor

într-o clipită  
mulțimi  
de virgule  
și..puncte..puncte  
noian  
de simțăminte  
(ne)simțite,  
ca în  
vâltoarea timpului,  
nemiluită..  
Stârjenă, ea,  
după-o cortină..  
pierdută,  
tristă,  
ca o „Veronică”  
și el  
în sinea lui  
ce mai credea,  
doar să o vadă  
sau s-o simtă  
ca o dorință,  
oare  
și un scop,  
tăcut,  
îmbrățișând  
acelasi  
veșnic plop..  
Nimic  
nu-i nou  
și totul  
neschimbat,  
doar oameni  
mai vin  
și pleacă,  
când.. îi dor..

O, Cicero,  
“O tempora,  
O mores”,  
câtă dreptatea-n  
vorbă,  
ai avut..

22 Iulie 2021



**Heiii, trubadur  
al versului nocturn  
ce ai cules  
din stele  
nemurire,  
privirea ți -o petreci  
în vis nebun  
și buze amuțesc  
în nevorbire,  
măcar de-ar fi  
iubirea un „păcat”,  
“blestem” să cadă  
peste toți, “nebuni”  
la miez de noapte  
în tăceri inerte,  
când se prelinge  
strop sărat  
la colțul gurii,  
ferice, în etern,  
noi, păcătoși  
ai lumii...**

-----

**3 August 2021  
Larisa**

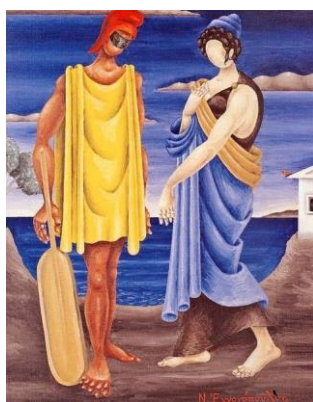
**59.**

**Și totus mai era  
ceva de spus..**

S-a dus și vara  
între valuri, la apus,  
în serenada  
vorbilor târzii...  
Tu, nu mai vii!  
Și împietrit e trupul  
fără vlagă..  
Mai luăm și viata-n răs,  
bizară, șagă..  
Că -ai fi putut să -mi fii  
dar nu a fost, să fie!  
Sunt mile multe  
pân-la tine  
și-mi pare calea  
atât de lungă..  
O altfel, de ciudată Odysee  
și-n așteptare, aceeași tristă  
Penelopă..  
Se țes, în stihuri  
de-amintit,  
nespusele cuvinte  
la iubit...

27/8/2021

Larisa



60.

Își cere partea

inima, și ea,  
să-i las  
portile deschise..  
Și-atunci apari  
cutreierând  
prin gânduri  
și prin vise..  
E dragostea balsam,  
iubire..  
nu mai sunt  
vorbe,  
doar puține șoapte,  
mi te-am făcut  
petic de cer,  
și mă-nveșmânt  
cu tine-n noapte...

-----

9/9/2021

Agia Larissas-- Hellas

61.

Așa e ea,  
un deliciu  
și o lacrimă-n  
capriciu..

știe drumul  
chiar „rănită”  
nu se vaită  
nici nu plânge  
că o doare  
când mai moare!

Mulți privesc  
și-i zic „urată”  
guri mai rele:  
că-i o damă  
“mai ușoară”  
și câți,  
uitand la dânsa  
nu-și dau coate  
între șoapte  
zgribuliți  
în miez de noapte?

Ne dă semne  
marea doamnă  
în sublimul ei  
e..Toamnă!  
Umblă ziua  
aproape goală,  
la apus  
își plânge-n  
frunze..  
Și povețe!!  
cin-să-nvețe!?  
Să fii viață  
în tăcere,  
uneori  
cu mici fiori,  
e nevoie  
chiar sa.. “mori..”  
Toamnei..

**Agia 1 Octobrie 2021**

**62.**

**Iar plouă**

**și ochii  
dau să nască  
rouă,  
se duc  
îmbătrânite  
frunze,  
la fel  
și necuvintele  
din buze,  
tace pământul!!  
Și cine se mai roagă  
să fie viață  
în firul blând  
de iarbă..  
Este sămânță  
udă,  
în humă,  
adânc ascunsă..  
nimic  
să nu audă,  
din trupul ei,  
minunea  
să nu-i fie  
răpusă...**

-----  
**14 Oct.2021  
Larisa-Hellas**

mai calc  
pe a mea  
toamnă,  
și ea  
îmi mângâie  
călcâiele  
cu ploi,  
„bătrâna” doamnă  
într-o feerie  
mai fură  
tristul zâmbet  
dintre noi..  
Tu..  
câte toamne-ai  
numărat?  
Și ochiul  
ți - ai scăldat  
în bucurie?  
E un preludiu,  
așa să fie,  
pe ea  
nici moartea  
n-o mai doare,  
știe!..

25/10/2021

64.

Și, nu e viața  
doar,

**aducerile aminte,  
când trupul  
caută  
bucuria-n tine..  
Ei, ochii văd  
chiar și închiși,  
inima cere,  
„dă-mi și mie..”.  
Și îmi sugrum  
dorul  
de tine..  
Să moară -n chinuri  
ea, durerea..  
Și -o rugă!.,  
pentru a ta  
privire,  
acolo  
unde ești  
să-ți fie bine!!.**

**11 Dec.2021  
Larisa- Hellas**

**65.**

**O, ea,  
naivă,  
așa se crede..  
S-ar zice**

ca-i ușoară  
ca un fulg,  
când ninge..  
Și -un el,  
timid  
și prigonit  
prin timp,  
de care fuge..  
Sunt doi,  
dar s-ar putea  
să fie, unul!..  
Și se iubesc,  
niște nebuni,  
când pofta lor

o cere..  
în tăcere!  
Dar, nu!  
De nicăieri,  
o altă..  
o damă  
învăluită-n noapte,  
ea chiar  
pretinde  
și uneori  
se jură!  
c-așa-i corect  
e partea ei!  
O, nu, nu luați  
în seamă,  
e tâmpită!  
Nu are  
nici-o charismă  
ci doar păcate,  
de-a fi iubită..  
aprigă dorință!..  
-----

\*( inima, sufletul și mintea)... 30/11/2021

66.

L-au subjugat  
și l-au  
strivit



cu talpa..  
că e, banal  
și demodat..  
tu  
nu-l mai simți,  
ducă-se naiba..  
că e puțin  
și „ieftin”  
valoarea  
i-a scăzut..  
E ca la târg,  
„cum mai dai  
astăzi  
trandafirul?”  
Ție!  
Cu bucurie!  
Să-i fie  
frunză  
cum îți sunt  
și ochii  
și roua lor  
să-l ude-n  
dimineti ..  
Cum a ajuns  
firescul  
nefiresc!..  
La colț..  
că o „pedeapsă”  
divinul!  
Te iubesc!..

-----

18 Decembrie 2021  
Larissa-Hellas

67.

Dacă n-am fi  
pământ,  
unde-ar  
mai încolți

iubirea?  
Dacă n-am fi  
o stea,  
cum ar respira  
un bulgăre de humă?

Dacă n-am fi  
muguri  
din struguri,  
cum  
am gusta  
mustul  
din cană?  
Dacă n-am fi  
în spicul  
de grâu,  
cum am  
simți  
extazul  
din pâinea-aburindă?

Dacă n-am fi  
silabă  
din cuvânt,  
sau vorba  
din tăcere,  
cum am sorbi  
mușenia  
din fluturi?

Dacă  
neîmbrățișat,  
copilul  
din noi,  
ar muri,  
n-am fi!!.

5 Feb.2022

68.

Gândul  
știe  
că-i orfan

și stăpân,  
un tiran..  
Știe,  
că în  
rumeguș  
el,  
nimicul  
n-are  
viață..  
Te rasfață,  
când el este,  
tu  
deloc..  
Oaza-i vis  
și visul  
gol..  
ce-i  
sublim  
stă  
ascuns,  
intr-un  
nufăr..  
in nămol!

*„ Intre greșit și corect  
este  
o grădină acolo,  
te voi întâlni!..”*

*Rumi.  
Poet persan*

*Scris in Larissa  
Hellas  
2020-2022*

**Nota biografică**

**Victoria Perdikoulis** s-a născut în București pe 22 Septembrie 1968 (Popești-Leordeni), de naționalitate greco-română.

Trăiește în orașul Larisa din Grecia, împreună cu familia.

Admiră opera lui Mihail Eminescu, Nichita Stănescu, Adrian Păunescu și Yannis Ritsos.

Poemele ei au fost publicate în reviste literare grecești ' Viața Spirituală' (editor Mihalis Stafilas), Fractal, Grafein și Sitarithra.

Prezentul volum de poezii este intitulat „KRIPTON” cu 68 poeme, scrise în perioadă 2020-2022.

-----



**SFÂRȘIT VOL. 1**

